

ਦਹਿਸਤਗਰਦੀ ਅਤੇ ਲਿਬਰਲ ਡੈਮੋਕਰੇਸੀ

ਇਤਹਾਸ ਦਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਹਾਕਮ ਤਬਕੇ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿਚ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਜਾਤੀ ਦਹਿਸਤਗਰਦੀ, ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੀ ਦਹਿਸਤਗਰਦੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਦਹਿਸਤਗਰਦੀ ਪਿਛਲੀਆਂ ਦੋ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਵਰਤ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਵਿਚ ਈਸਟ ਇੰਡੀਆ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਜਾਤੀ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਦਹਿਸਤਗਰਦੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ ਤੇ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਈਸਟ ਇੰਡੀਆ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਗੁੰਡਿਆਂ ਦੇ ਗ੍ਰੇਹ ਪਾਲੇ ਹੋਏ ਸਨ ਜੋ ਕਤਲੋਗਾਰਤ ਕਰਦੇ ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਦਹਿਸਤ ਫੈਲਾਉਂਦੇ ਸੀ। ਲੁੱਟਾਂ ਖੋਹਾਂ ਕਰਨਾ, ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਸਹਿਮ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਰੋਹਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਮਾਲ ਜੋ ਕੋਈ ਖਰੀਦਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਵੇਚਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤਾਂ ਵੀ ਕੰਪਨੀ ਆਪਣੇ ਮੁਫ਼ਾਦ ਲਈ ਕਾਤਲਾਂ ਦੇ ਗਰੋਹਾਂ ਨੂੰ ਵਰਤਦੀ ਸੀ। ਢਾਕੇ ਦੇ ਮਲਮਲ ਬੁਣਨ ਵਾਲੇ ਕਾਰੀਗਰਾਂ ਦਾ ਕਿੱਸਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬਦਨਾਮ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਲਿਆਂਦਾ ਕਪੜਾ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿਚ ਢਾਕੇ ਦੀ ਮਲਮਲ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਾ ਕਰ ਸਕਿਆ ਤਾਂ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਮਲਮਲ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰੀਗਰਾਂ ਦੇ ਅੰਗੂਠੇ ਵੱਡੇ ਦਿੱਤੇ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਗੁੰਡੇ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਹਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਲੁੱਟਦੇ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਾਰੀ ਲੁੱਟ ਖੋਹ ਨੂੰ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਰਸੇ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸਹਿ ਮਿਲਦੀ ਸੀ। ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸਹਿ ਹੀ ਬਲਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਲੁੱਟ ਖੋਹ ਕਰਨ ਦੀ ਇਮਦਾਦ ਵਿਚ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੇ ਸਮੁੰਦਰੀ ਬੇੜੇ ਵੀ ਭੇਜਦੀ ਸੀ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੂਸ ਵਿਚ ਜਾਰਸ਼ਾਹੀ ਨੇ ਵੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਜੱਦੋ-ਜਹਿਦ ਨੂੰ ਕੁਚਲਣ ਲਈ ਤੇ ਕੁਰਾਹੇ ਪਾਉਣ ਲਈ ਦਹਿਸਤਗਰਦੀ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਜਾਰਸ਼ਾਹੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਹਾਕਮ ਲਾਏ ਵਲੋਂ ਜਥੇਬੰਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗਰੋਹਾਂ ਨੇ ਰੂਸ ਵਿਚ ਇਨਕਲਾਬ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕਤਲੋਗਾਰਤ ਮਰਾਈ ਸੀ। ਅਮਰੀਕਨ ਸਾਮਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਚੌਦਾਂ ਸਾਮਰਾਜੀ ਮੁਲਕਾਂ ਨੇ ਰੂਸ ਦੇ ਇਨਕਲਾਬ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿੱਧੇ ਹਮਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਕਾਤਲਾਂ ਦੇ ਗਰੋਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਲਾਮਬੰਦ ਕੀਤਾ। ਮੈਕਸੀਕੋ, ਕਿਊਬਾ, ਹੰਡੂਰਾਸ, ਐਲ-ਸੈਲਵਾਡੋਰ, ਚਿਲੀ, ਬਰਜ਼ੀਲ, ਏਕਿਊਡੋਰ, ਇੰਡੋਨੇਸ਼ੀਆ, ਇਰਾਨ, ਵਿਅਤਨਾਮ ਵਰਗੈਰਾ ਵਿਚ ਵੀ ਅਮਰੀਕਨ ਸਾਮਰਾਜ ਅਤੇ ਹਾਕਮ ਮੇਲ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੁਚਲਣ ਲਈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਰਾਹੇ ਪਾਉਣ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਹਿਸਤਗਰਦੀ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਸਰਾਈਲ ਵੀ ਫਲਸਤੀਨ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੁਚਲਣ ਲਈ ਚਿਰਾਂ ਤੋਂ ਇਹੋ ਹੋਂਥ-ਕੰਡੇ ਵਰਤ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਰਾਕ ਵਿਚ ਵੀ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਛਤਰ-ਛਾਇਆ ਹੇਠ ਹੀ ਏਨੇ ਸਾਲ ਕਤਲੋਗਾਰਤ ਹੋਈ ਤੇ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ।

ਹਾਕਮ ਮੇਲ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਜਦੋਜਹਿਦ ਦੇ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਇਕ ਪਾਸੇ ਦਹਿਸਤਗਰਦੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਲਿਬਰਲ ਡੈਮੋਕ੍ਰੇਸੀ ਨੂੰ ਵੀ ਵਰਤਦਾ ਹੈ। ਇਰਾਕ ਵਿਚ ਅਮਰੀਕਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਜੋਟੀਦਾਰਾਂ ਨੇ ਕਤਲੋਗਾਰਤ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਫੌਜਾਂ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਲਿਬਰਲ ਡੈਮੋਕ੍ਰੇਸੀ ਠੋਸੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਠੋਸਣ ਲਈ ਫੌਜਾਂ ਦੀਆਂ ਸੰਗੀਨਾਂ ਹੇਠ ਇਰਾਕ ਅਤੇ ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਚੋਣਾਂ ਕਰਵਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਜਿਸ ਵਿਚ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਜੋਟੀਦਾਰ ਜੇਤੂ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਠੋਸਿਆ ਗਿਆ। ਸਾਮਰਾਜ ਅਤੇ ਹਾਕਮ ਮੇਲ ਦੇ ਮੀਡੀਆ ਨੇ ਬਹੁਤ ਰੋਲਾ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁਲਕਾਂ ਵਿਚ ਜਮਹੂਰੀਅਤ ਦੀ ਜਿੱਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਤੀਜੇ ਸਾਮਰਾਜ ਅਤੇ ਹਾਕਮ ਮੇਲ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਕਿ ਹੋਣੇ ਹੀ ਸੀ। ਲਿਬਰਲ ਜਮਹੂਰੀਅਤ ਦੇ ਇਸ ਢਾਂਚੇ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਫੌਜੀ ਤਾਕਤ ਤੇ ਦਹਿਸਤਗਰਦੀ ਦਾ ਆਸਰਾ ਲਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰਾਂ ਹਾਕਮ ਮੇਲ ਦਾ ਲੋਕਾਂ ਤੇ ਦਬਾਅ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਲਿਬਰਲ ਡੈਮੋਕ੍ਰੇਸੀ ਦਾ ਰਾਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋ ਜਾਂ ਦਹਿਸਤਗਰਦੀ ਭੁਗਤੋ। ਹੱਕਾਂ ਲਈ ਲੜ ਰਹੇ ਲੋਕਾਂ ਤੇ ਇਹ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਰਾਹਾਂ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਰਾਹ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਤਰੀਕੇ ਹਾਕਮ ਮੇਲ ਅਤੇ ਸਾਮਰਾਜ ਦੇ ਬਹੁਤ ਫਿੱਟ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਲਿਬਰਲ ਡੈਮੋਕ੍ਰੇਸੀ ਸਾਮਰਾਜ ਅਤੇ ਹਾਕਮ ਮੇਲ ਦੇ ਇਸ ਲਈ ਫਿਟ ਬੈਠਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਾਕਤ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਫ਼ਾਈ ਨਾਲ ਖੋਲ੍ਹੇ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਭੁਲੋਖਾ ਖੜਕ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਰਾਜਤੰਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੀ ਚੁਣਿਆ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਭਲੇ ਲਈ ਹੈ ਤੇ ਉਸਦੀ ਮੰਨਣਾ ਹੀ ਪਵੇਗਾ। ਮਿਸਾਲ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਦਾਅਵੇ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਵੋਟਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਉਹਨੂੰ ਹੱਕ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਜੀ ਚਾਹੇ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਲੋਕ ਲੱਕ ਤੇੜਵੀਂ ਮਹੰਗਾਈ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹਨ ਸਰਕਾਰ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੌੜਾ ਘੁੱਟ ਤਾਂ ਪੀਲਾ ਹੀ ਪੈਣਾ ਹੈ। ਲੋਕ ਗਰੀਬੀ ਤੋਂ ਖਹਿੜਾ ਛੁਡਾਉਣ ਦੇ ਰਾਹ ਲਭਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸਰਕਾਰ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਸੀਂ ਵਿਕਾਸ ਕਰੀ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਵਾਰੀ ਵੀ ਢੂਰ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਲੋਕ ਵਿਚਾਰੇ ਪਿਛਲੇ ਛੇ ਦਹਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਇਸ ਉਠ ਦਾ ਬੁਲ੍ਹੁ ਡਿਗਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਜਦੋਂ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਸੰਗਲਾਂ, ਜਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਪਾਣੀਆਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਜਥੇਬੰਦ ਹੋ ਕੇ ਦਰਿੜ ਘੋਲ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਵਜੀਰ, ਮੀਡੀਆ ਅਤੇ ਹਾਕਮ ਲਾਣਾ ਪਿੱਟਦਾ ਹੈ ਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਡੈਮੋਕ੍ਰੇਸੀ ਦੀ

ਹੱਦ ਵਿਚ ਰਹਿ ਕੇ ਹੀ ਰੋਸ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਵਲੋਂ ਅਹਿੰਸਾ ਦਾ ਲੜ ਛੱਡਣਾ ਕਬਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪਰ ਰਾਜ ਤੰਤ੍ਰ ਵਲੋਂ ਜਥੇਬੰਦ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਗੁੰਡਿਆਂ ਅਤੇ ਸਕਿਊਰਟੀ ਫੋਰਸ਼ਿਜ਼ ਵਲੋਂ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਜੋ ਅੰਨ੍ਹਾਂ ਤਸ਼ਦਦਿ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨੂੰ ਇਹ ਸਾਰੇ ਬੜੀ ਬੇਸ਼ਰਮੀ ਨਾਲ ਅਮਨ ਕਾਨੂੰਨ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਮਲ ਦੱਸਦੇ ਹਨ।

ਹੱਕਾਂ ਲਈ ਲੜ ਰਹੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹਾਕਮ ਮੇਲ ਅਤੇ ਸਾਮਰਾਜ ਦੇ ਇਸ ਦਬਾਅ ਨੂੰ ਸਮਝ ਕੇ ਆਪਣੇ ਘੋਲਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੇਧ ਸਿਆਲਪ ਨਾਲ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦੀ ਅਤੇ ਲਿਬਰਲ ਡੈਮੋਕ੍ਰੇਸੀ, ਦੋਵੇਂ, ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਦੇ ਹਾਕਮ ਮੇਲ ਅਤੇ ਸਾਮਰਾਜ ਦੇ ਹਥਿਆਰ ਹਨ ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹੱਕਾਂ ਦੀ ਜਾਂਦੇ-ਜਾਹਿਦ ਨੂੰ ਕੁਚਲਣ ਲਈ ਅਤੇ ਕੁਰਾਹੇ ਪਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਿਤਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਕੋਈ ਵੀ ਲੋਕ ਪੱਖੀ ਤਾਕਤ ਨਾ ਹੀ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਨਾ ਲਿਬਰਲ ਡੈਮੋਕ੍ਰੇਸੀ ਰਾਹੀਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਮਸਲੇ ਹੱਲ ਕਰਨ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਤਾਰੀਖ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿਤਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਮਸਲੇ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਾਮਰਾਜ ਅਤੇ ਹਾਕਮ ਮੇਲ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਨਾਂ ਹਥਿਆਰਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਬੜੀ ਚੈਕਸੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਜਾਂਦੇ-ਜਾਹਿਦ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।